

Pupu pöksyissä

Ei-hevosihmiset päivittelevät usein hevosharrastajien rohkeutta: "Eikö pelota? Hevosethan purevat ja potkivat ja ovat vaarallisia!". Siinä sitä yritetään sitten selittää, että ei, ne eivät pure ja potki lakkaamatta.

Aina kuitenkin jätetään sanomatta, jos pelottaa. Ei myönnä, että se ratsastuskoulun ruskea ruuna taitaa tosiaan olla raadonsyöjien sukua ja että ennen este-tuntia on ihan paniikissa. Ei ole ollenkaan harvinaista, että hevosharrastaja kokee harrastuksensa parissa positiivisten tunteiden lisäksi myös pelkoa.

Varmaan jokaisella tallilla on vähintään yksi hevonen, jota kukaan ei haluaisi laittaa kuntoon. Se vähintään näykkii, sen takajalat ovat salamannopeat, se ei kunnioita ihmistä, vaan runttaa karsinaansa tulleen seinää vasten niin, että kylkiluut rutisevat. Nimenomaan sen ihmisen kylkiluut.

Jotkut hevoset pelottavat vasta kun on niiden selässä. Yhdellä ei ole jarruja, toinen pukittaa. Joku kulkee talutettaessa minne mielihän ja teloo taluttajan. Silti ratsastajat tulevat sitkeästi tunneilleen ja toivovat kämmenet hiessä, että eivät joutuisi hoitamaan sitä kiukkupussia.

Toiset pelkäävät putoamista. Myös siltä tallin tasaisimmalta otukselta, joka perimätiedon mukaan otti kerran arvaamattoman sivuloikan – siitä tosin on jo kaksikymmentä vuotta. Pelko ei kuitenkaan kysy, onko järkevää pelätä. Pelkoon ei auta, vaikka joku sanoisi "älä pelkää". Ja kun ihminen

pelkää, hevonenkin saattaa hermostua: jossain täytyy vaania se kuuluisa sapeliammastiikeri, kun kerran ihminen on noin paniikissa.

Miksi niin moni jaksaa harrastaa hevosia, vaikka pelkää välillä? Se johtuu varmasti siitä, että hevosissa ja ratsastuksessa on kuitenkin enemmän niitä mukavia kuin pelottavia puolia. Hienolta tuntuu myös selvitä pelottavasta tehtävästä. Itsevarmuus kasvaa onnistuneen kokemuksen myötä.

Kuinka pelkoa voitaisiin vähentää? Yksi keino olisi varmasti opettaa sekä hevosille että ihmisille samat säännöt. Että ihmisen päälle ei kävellä ja kuinka sitä puolestaan voi vaatia hevoselta. Yhteiset säännöt luovat turvallisuutta.

Jos hevosen selässä pelottaa, siitä on parasta kertoa opettajalle. Pyytää se tallin luottoratsu estetunnille tai vaikka istuntatunteja liinassa, jos oma tasapaino arveluttaa. Takuurauhallinen maastolenkki jänishousuille pelkästään käynnissä rauhoittaisi maastokammoisten mieltä. Kiukkuisen hevosen kanssa tallin henkilökunta voisi näyttää kuinka puhdistaa kaviot ilman hokinreikää otsassa. Joku voisi myös valvoa karsinan ovella kun pelokas ihminen laittaa hankalaa hevosta kuntoon – pelkää tietoa, ettei ole kokonaan yksin hevosen kanssa, auttaa yllättävän paljon. Tärkeintä kuitenkin on, että tallilla on sellainen ilma-piiri, että jokainen voi kertoa, jos pelottaa.

Kaikki pelko ei ole pahasta, mutta jos pelko on kiinteä osa harrastusta, sille kan-

nattaa tehdä jotain. Pääasiahan on nauttia harrastuksesta. On paljon hauskeempaa, kun ei tarvitse pelätä, että hevonen puree minulta pään poikki, vaikka kaikki sanovatkin, että se vain esittää.

TIINA LIFLÄNDER

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net • www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ uutisia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ tuoreita kilpailutuloksia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ laaja linkkilista

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ vilkas keskustelupalsta

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ myynti-ilmoituksia

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

★ käyttäjien oma kuvagalleria

www.ratsastus.net • www.ratsastus.net

www.ratsastus.net